

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1583/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Новица Бојовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Јасика, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 577/2020 од 21.10.2020. године, у седници одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 577/2020 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица Инђија П 1155/19 од 11.03.2020. године, ставовима првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је тужени обавезан да тужили на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности исплати износ од 70.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев за износ од 130.000,00 динара, који чини разлику између досуђеног износа од 70.000,00 динара до траженог износа од 200.000,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 577/2020 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке усвојена је жалба туженог, па је првостепена пресуда преиначена тако што је у целости одбијен тужбени захтев. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде. Ставом трећим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 21.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.09.2019. године. Вредност предмета спора је 200.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић